

Mutluluk Ve Hüzün Arasında Bir Yerdeyim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 08 Nisan 2023

Kurmaca bir iddia olsa olsa yalnızlığın peksimet kıvamında infilak etti edecek yüreğim.

Dalyalarca balyaların kundakladığı bir bahar gününün ikindisinde ve kışın ertesinde firardayım.

Yakamoz gülüşlerin derde deva olduğu...

İklimlerin sırasını kaybedip yoklamada yok sayıldığı...

Aslında itibar edilmekle sevmek arasında gidip geldiğim yoz dürtülerin sütliman varlığına d/okunmak ile ölmek arasında bir yerdeyim.

Hızını azalmıyor yüreğin hazzı yazmanınca şerefine şiirler kaldırdığım yalnızlığın alt yazısı adeta bir çift kelamın ertesi selamlaştığım yazı dostlarımla eşliğinde içime dikilesi bir kubbe adeta duygularımı misafir şiirlerimi yoldaş bildiğim.

Mutluluk ve hüzün arasında bir yerdeyim ve ben tüm çekincelerimi öldürdüm.

Mevsimin rütbesi ve de kalemin apoletleri işte izahı mümkün olmayan hayat yolculuğumun kim bilir kaçınıcı milyon versiyonudur kalbimin tutulduğu hapisanede yaş ve yas almakla iştiğal debelendiğim şehirden kaçmak belki de benim kaleme aldıklarımla bir çift lafın belini kırmak adına canhıraş varlığı ve kalemim.

Renklerden beyaz iken yüreğin asası.

En asisinden bir aşk iken yüreğin bekası.

Sızan güneşin sızlayan dizelerimin de meramı olsa gerek hiçliğime nazire ettiğim ve de varlığımın dokunulmazlığında çizdiğim hayat şeritleri ve de çizile dursun çil yavrusu gibi d/ağlanmakta sözcükler ve çitlerin aşımında hızımın da sürümünde saklı veballer ve doğallığımla başıma açmadığım dert kalmamışken ben hala iyi niyetimi ve insanlara duyduğum sonsuz saygı ve güvenimi korumaktayım.

Nazenin sırdaşım.

Akıl melekelerim ve yürek iklimim...

Kısaca beni ben yapan neyse beni bana yakın kılan hangi uzaklık ve imkânsızlıkta şerh düştüğüm bir noktada saklı kaldığım kadar vurgun yediğim...

Hacizli sözcükler furyası.

Yedieminde unuttuğum çocukluğum.

Depreşen yürek sızım ve mahcubiyetim ve hali hazırda aşkın dokunulmazlığında okunmadık kelime bırakmadan kitaplarla olan ilişkimde kendime d/okunmak gibi bir mahcubiyeti nasıl da saklı tutuyorum yeşillenen gözlerimde ve hırçın mizacımda tempo tutuyor gün ışığı oysaki geceye ve rehavete vardım varalı tutunacak tek dalım da yok iken yazmanın ve sevginin dışında.

Hurafeler sökün eden.

Heyecanım ve yazma hızım tetiklenen.

Dışa vurumdan ziyade infilak ettiğimin de ertesinde kendimi bir şiirin kıyısına vurmuş ve de yüreğimden vurulmuşluğumla sözcüklerin delişmen aksanında ve de ayazında gecenin ikilettiğim kadar ikilemde kaldığımın ertesi tek doğrumla şerh düştüğüm cihanın kısılmış gözlerinden sökün eden ferin iştiğali

elbet kalemin da mahzun gülüşüne çöreklenmiş imgelerden ve şiirlerden medet umduğum...

Yadsıyamadığım kadar doluyum.

Yansıtamadığım kadar hüznü...

Bir o kadar mutluluğun beni dansa kaldırdığı ve ayağıma basmasına aldırış etmeden sevginin sürüklediği bir kara delik ve ben sevdiğim kadar masumum ve yalıtıldığım kadar mahzun.

Yanlışlarımın doğruları götürdüğü kadar doğrularımın da tetiklediği bir sevgi hızında limit aşımına uğramış belleğimin ve yüreğimin düğümlerinin bir bir çözüldüğü de yalan değil hani.

Metruk hecelerın istilasında gecenin bir vakti şiir deyip de yola düştüğüm ve destanlardan sızdığım ve derdest edilmiş gölgemin bir sıkımlık canında, canımdan çok sevdiğim kadar cansız gözlerinde efkârın hüznüme mil çekip boylu boyunca serildiğim kubbenin de bir başkaldırısı adeta sevginin dokunulmazlığında şerit değiştiren duygularımın hicabında sönen yürek ateşim...

En çok da gözlerimi kısıp özlemler bekler ve seyrederken günün doğuşunda saklı o belli belirsiz gülümsemeyi de en derine tutturmuşken adeta bir izotop iken sevginin meali hınca hınç duyguların da başkaldırdığı kadar ben bir kere sevginin yoluna baş koymuşken ve kalemin kanatlandığı hayal âleminde yaralı bir kuş olmanın verdiği hüznü ve acıyla dolup taşan yüreğimde koca kâinatı saklı tuttuğum kadar kabımdan taşıdığıma dair bir rivayet de değil asla yazmanın ve sevginin tek lüksüm olduğunu beyan ettiğim...

Her rengin vardır sefasını süremediği kadar hayatın debdebeli bir sunumdur da bazen aşkın rüyalarda yaşandığı.

Göğün mavisinde yıkandım bu gün ve şarlatan rüzgâra pabuç bırakmadım:

Doğamda saklı yalnızlığım ve duaların sarmalında yürüdüğüm kadar ayak sesimdir şiirlerim.

Mahzun bir hikâyeye misali esip gürlüklerim gecenin atan şafağına saklanmış bir kuş gibi sekerim:

Her gün, yeniden doğumumu müjdeler ve geceye kucak açtığım kadar vakur ve ıssız bir yangınım ben: yalanım varsa şiirler çarpsın beni...

Her dua bir yakarış her düş bir var oluş ve şüheda mazimde saklıdır sihri varlığımın tozu dumana

kattığım zamanların hatırası saklıdır içimde ve içtimada geçen ömrün uzamında saklı binlerce hikâyeye.

Bir hümayun kuşuyum: hükümranlığında Rabbin bensiz güne tebessüm eden zalimin nazarında sefil ve mazlum bir gülüştür içime doğan güneşin pırıltısında saklıdır gözlerimin elası ve yeşillenen ruhumdur yazmaya başladığımın ertesi.

Hazan mahsulü değilim bu gün bilakis Nisan yağmurlarına kefilim ve de bereketli bir sevginin izini sürdürdüğüm kadar insanların gözünde seğiren bir gizim.

Manen dolu.

İç sesimin her hecesi.

Ceplerim delik olsa ne ki?

Şiirlerdir hicretim ve kucak açtığım hayallerin yüreğimden anbean taşıdığı.

Ruhumda sanduka.

Yüreğimdeki davul.

Sesimdeki neşe.

İçimdeki hüznü.

Geçmişe maziyim madem matemimle örülüdür saçlarım uçuşan renklere taptığım kadar İlahi Aşka meddücezriyim yalnızlığın.

Yakarışım Rabbime nasıl ki en üst yetkin Mahkeme.

Yalnızlığım sa ömür boyu yâd ettiğim dünlerden aldım boyumun ölçüsün madem ölü bir geçmiş değil beni ayakta tutan bilakis yeniden açan hü zün bahçem ve Nisan yağmuruna teslimiyetim.

Günüm den seken o kurşun tümlenen hicranım tükenmek bilmez de coş kum.

Rabıtası bir günün ve ulaş ılas ı en yüksek rakımın elbet semada saklıdır varlığ ım yerin dibine sokulduğ um değil bilakis yüreğ imle uçtuğ um semanın tokası ile saçlarımı tutturduğ um ve kelebek kanatlarında şiirlerimin aslında ben sonsuzluğ a tutkunum.

Bir melodi ise çalan sadece benim duyduğ um.

Melankoli değil tutkum gelin görün ki hayatın çetrefilli yollarında arz ettiğ im duyguların olmasa da karş ılığ ı yazdığ ım kadar tutkuluyum hayata ve demli sözcüklerden derlediğ im densiz iklimden bana eşlik eden rüzgârın uçurduğ u zamansız bir veda olmasa keş ke hayata tutunduğ um...